

LG - IG póstur // IG post

LG - Vefur & boðskort // Web & invitation card

LG - IG story

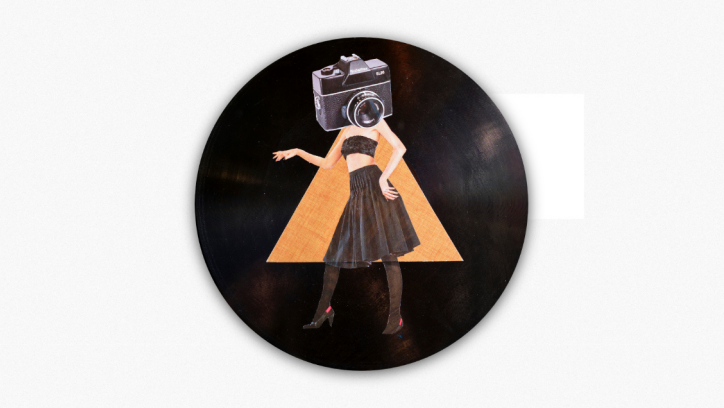

LG - FB event

Sjónrænt auðkenni 1/2
Visual identity
Sandra Dögg

LG
LITLA GALLERÝ

PLÖTULISTIN(N) 04 - 07.11.2025 SANDRA DÖGG JÓNSDÓTTIR	Sandra Dögg Jónsdóttir - 1974 Sandra Dögg stundaði snemma á þessari öld nám í bæði hönnun og ljósmyndun við Háskólann í listum. Í listinni tilgangi hefur ljósmyndun verið hennar helsti miðill en hún hefur einnig fengið við ýmis form hönnunar og handverks í gegnum tíðina. Sandra hefur áður haldið list- og ljósmyndasýningar, bæði ein og með öðrum. Hún hefur gefið út tvær ljósmyndabækur, auk þess sem myndir hennar hafa birst í safritum. Þó Sandra hafi lengi vel ekki alitið sjálfa sig listamann mátti ljóst vera að listagjöfjan átti í henni hverja taug. Hún ferðast sífellt í gegnum ólíka miðla og nær flæði í núinu. Hún gleymir stund og stað og ónnst alltaf óskemillegasti miðillinn vera sá sem hún vinnur með akkurat þá stundina. Forvitin, fíktgjörn og lúsiðin hefur Sandra yfir dagana prófað sig áfram og fyrir fjórum árum fór hún að gera klippimyndaverk á lakplotur eða avokallaðar shellack hjómsplotur sem voru undanfari vinyliplantanna sem við þekkjum. Bringfórnir, sem einkenur plöturnar, á sér sögu langri en listin og tangir okkur við skynjun á hailaglaika og tíma. Á sama tíma og það er heillandi form setur það líka skýrar skörur. Plöturnar eru viðkvæmar og brothattar en þegar að Sandra fór að vinna með þær var hún sjálf bæði viðkvæm og brothatt eftir þungt áfall. Klippimyndirnar sem settar eru saman úr myndum úr ólíkum áttum leyfðu henni að prófa sig áfram, mæta og móta. Raða sér saman upp á nýtt úr því sem áður hafði verið bundið öðrum formi og sambandi. Hvort tveggja, plöturnar og myndirnar, eru hlutir sem finnst gjarnan á nýttjörkuðum og hafa jafnvel verið taldir rúli. En úr óreiðunni fælist listin, óstyrlit í fyrstu en svo hamin og tamin í höndum listamannarans. Plöturnar óna enn, þó þær miðli á nýjan máta og það er akkurat það sem Sandra elskar að gera í listaköpun sinni. Fíkta og prófa þær til það sem er og var yfirfærast í verður. Gamalt og jafnvel alþaga verður nýtt. Myndverkin eru vandlega samsett úr bötum sem virðast tilheyra hver öðrum, ekki endilega með frásagnalist listamannsins að leiðarljósi, heldur einnig til tulkunar þeirra sem nema verkin.	IMAGINATION 20 - 23.11.2025 AGUST B. EIBSSON	Sandra Dögg 1974 In the early years of this century, Sandra Dögg studied both design and photography at the Technical College Reykjavík. While photography has long been her primary artistic medium, she has also worked across various forms of design and craftsmanship. Over the years she has presented both solo and group exhibitions, published two photography books, and seen her images included in several art publications. For a long time, Sandra did not consider herself an artist, yet it was evident that the artistic impulse ran through every fibre of her being. She moves fluidly between different media, finding presence and momentum in the act of making. Time and place fall away, and the medium she enjoys most is always the one in her hands at that particular moment. Curious, experimental, and precise, Sandra has continuously explored new ways of working. Four years ago, she began creating collage works on lacquer discs - shellac records, the early predecessors of the vinyl records known today. The circular form that defines these records carries a history older than art itself, linking us symbolically to notions of sacredness and time. It is a form that fascinates while simultaneously imposing clear limitations. The records are delicate and fragile. When Sandra first began working with them, she herself was in a state of fragility, navigating the aftermath of profound personal grief. The collages - assembled from fragments of images gathered from many directions - became a space for exploration, adjustment, and reconstruction. Through them, she pieced herself together anew, forming something from elements once bound to other shapes and contexts. Both the records and the images she uses are objects often found in second-hand markets, sometimes dismissed as discarded or obsolete. Yet from this apparent disorder, art emerges - unruly at first, then shaped and guided by the hands of the maker. The records continue to resonate, though they communicate in a new way, and it is precisely this transformation that Sandra seeks in her creative practice: to experiment and discover, until what is and what was becomes what may be. What is old - even considered outdated - becomes new. Each work is meticulously constructed from fragments that feel as though they naturally belong together, guided not only by the artist's own narrative instincts but also open to interpretation by those who encounter them.
--	---	---	---

